

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สร้างสรรค์ เป็นการวิจัยเชิงอนาคตด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ในการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและมาตรการส่งเสริม กลยุทธ์สร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ ตลอดจนศึกษาถึงแนวโน้มที่เป็นไปได้ของการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 3 รอบ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

รอบที่ 1 เป็นการประมวลสาระสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม สำหรับให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมได้ทำการแสดงความคิดเห็น

รอบที่ 2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องในแบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นแนวโน้มสำคัญที่นักศึกษาได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องด้วยการแสดงระดับความคิดเห็น นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) โดยนำค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มาคำนวณหาความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่คำนวณได้ของแนวโน้มใดที่มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน (Consensus) แต่ถ้าหากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของแนวโน้มใด มีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกัน โดยผลการวิจัย จะนำผลที่มีค่าผ่านเกณฑ์คือ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) หรือ IQR ระหว่าง Q3-Q1 มีค่าไม่เกิน 1.5

รอบที่ 3 เป็นการยืนยันทัศนะของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่ามีความสอดคล้องกันหรือฉันทามติ เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องแล้วเห็นเป็นเอกฉันท์ จึงจะถือว่าสิ้นสุด และในรอบนี้มีคำถามเพิ่มเติมคือ อนาคตภาพ ของประเด็นคำถามที่เคยใช้ในรอบที่ 2 ว่ามีโอกาสเป็นไปได้หรือไม่ เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อสรุปเกี่ยวกับ “แนวทางการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์” ต่อไป

ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยจะมีคำถามปลายปิด (Close-ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Question)

ที่มีลักษณะในการแสดงระดับความคิดเห็น และแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายปิด ออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) และระดับความคิดเห็น จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย จากแบบสอบถามรอบที่ 2

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคต จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ในประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย จากแบบสอบถามรอบที่ 3

โดยการนำเสนอในรูปแบบตาราง ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) และระดับความคิดเห็น จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน จากแบบสอบถามรอบที่ 2

ตารางที่ 5.1 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
ในประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่า ฐานนิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
1. รัฐบาลควรมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้เป็นอุตสาหกรรมบันเทิงที่ชัดเจนพร้อมทั้งส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูงเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย	4.10	5.00	5	1.553	1.75	ไม่สอดคล้อง
2. รัฐบาลดำเนินการยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจเพื่อไปลงทุนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน (Outward Investment) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และอาเซียน	3.50	4.00	5	1.504	2	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
3. รัฐบาลควรมีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยให้มีความคิดสร้างสรรค์ การต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อย	3.85	4.00	5	1.424	2.5	ไม่สอดคล้อง
4. รัฐบาลควรมีแผนการพัฒนาและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง (Hub) การผลิตและการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์	3.70	4.00	5	1.525	2.75	ไม่สอดคล้อง
5. รัฐบาลควรกำหนดให้อุตสาหกรรมการผลิตละครโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ จากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มให้สูงขึ้น ตามเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579	4.10	5.00	5	1.518	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
6. รัฐบาลควรกำหนดให้การสร้างสรรค์และผลิตละครโทรทัศน์ไทย เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง โดยมีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง	3.85	4.50	5	1.496	2	ไม่สอดคล้อง
7. รัฐบาลควรมีการพัฒนากระบวนการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของละครโทรทัศน์ไทย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบและจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการจดทะเบียนและใช้ผลงานสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.00	5.00	5	1.451	2	ไม่สอดคล้อง
8. รัฐบาลควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม โดยใช้กลยุทธ์ทางการตลาดทั้งเชิงรับและเชิงรุกในตลาดเป้าหมายทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่	3.95	5.00	5	1.356	2	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
9. รัฐบาลควรกำหนดแนวทางการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย โดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม	4.35	5.00	5	1.226	1	สอดคล้อง
10. รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์ และ super cluster เพื่อผลักดันการพัฒนาตามนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ที่สามารถปฏิบัติได้จริง (Know how) ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานวิจัยและพัฒนาภายในประเทศไทย เพื่อเป็นแหล่งรับจ้างผลิต (Outsource) ทางด้านอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ที่สำคัญของภูมิภาคร่วมกับผู้นำอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ระดับโลก	3.70	4.00	5	1.380	3	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
12. รัฐบาลควรส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางร่างแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยร่วมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยภาครัฐ และภาคสังคมหรือชุมชน โดยปรับกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ การสนับสนุนทุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างมูลค่าให้กับรายการละครโทรทัศน์ไทย	4.20	5.00	5	1.322	1	สอดคล้อง
13. รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทย สนับสนุนความร่วมมือในการร่วมทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งธุรกิจการสร้างสรรค์และการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการสนับสนุน	4.26	5.00	5	1.284	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
การพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย						
14. รัฐบาลควรสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยรายใหม่และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	4.10	5.00	5	1.483	1.75	ไม่สอดคล้อง
15. รัฐบาลควรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนกระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในลักษณะของการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการความร่วมมือให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน	4.05	5.00	5	1.395	2	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 5.1 ประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ทั้งหมด 15 ประเด็น พบว่ามีความเห็นสอดคล้องกัน 4 ประเด็น และไม่สอดคล้องกัน 11 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ประเด็นด้านนโยบายที่มีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 ได้แก่ ข้อที่ 5 กำหนดให้อุตสาหกรรมการผลิตละครโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ จากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มให้สูงขึ้น ตามเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579 ข้อที่ 9 กำหนดแนวทางการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย โดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม ข้อที่ 12 รัฐบาลควรส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางร่างแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยร่วมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ภาครัฐ และภาคสังคมหรือชุมชน โดยปรับกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ การสนับสนุนทุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างมูลค่าให้กับรายการละครโทรทัศน์ไทย และข้อที่ 13 รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทย สนับสนุนความร่วมมือในการร่วมทุนระหว่างประเทศ รวมธุรกิจการสร้างสรรค์และการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย

ส่วนนโยบายที่มีระดับความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มากกว่า 1.5 สูงที่สุด คือ ข้อที่ 10 รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์ และ super cluster เพื่อผลักดันการพัฒนาตามนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ที่สามารถปฏิบัติได้จริง (Know how) ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานวิจัยและพัฒนาภายในประเทศไทย เพื่อเป็นแหล่งรับจ้างผลิต (Outsource) ทางด้านอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ที่สำคัญของภูมิภาคร่วมกับผู้นำอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ระดับโลก ข้อที่ 4 รัฐบาลควรมีแผนการพัฒนาและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง (Hub) การผลิตและการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ ข้อที่ 3 รัฐบาลควรมีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยให้มีความคิดสร้างสรรค์ การต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพของผู้ประกอบการขนาดใหญ่

ขนาดกลาง และขนาดย่อย ข้อที่ 2 รัฐบาลดำเนินการยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจเพื่อไปลงทุนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน (Outward Investment) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และอาเซียน ข้อที่ 6 รัฐบาลควรกำหนดให้การสร้างสรรค์และผลิตละครโทรทัศน์ไทย เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง โดยมีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง ข้อที่ 7 รัฐบาลควรมีการพัฒนาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของละครโทรทัศน์ไทย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบและจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการจดทะเบียนและใช้ผลงานสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ข้อที่ 8 รัฐบาลควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม โดยใช้กลยุทธ์ทางการตลาดทั้งเชิงรับและเชิงรุกในตลาดเป้าหมายทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่ ข้อที่ 15 รัฐบาลควรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนกระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในลักษณะของการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการความร่วมมือให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ข้อที่ 1 รัฐบาลควรมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้เป็นอุตสาหกรรมบันเทิงที่ชัดเจนพร้อมทั้งส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย ข้อที่ 11 รัฐบาลควรกำหนดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายแผนและทิศทางการดำเนินงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ ตลอดจนส่งเสริมการปรับบทบาทของสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สนับสนุนการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายของธุรกิจสร้างสรรค์ ในรูปแบบองค์กรมหาชนอิสระ เช่น คณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เป็นต้น) และข้อที่ 14 รัฐบาลควรสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยรายใหม่และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตามลำดับ

ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
 ในประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
1. รัฐบาลทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและเป็นผู้สนับสนุน กระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยมีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในลักษณะการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการร่วมกัน ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน	4.15	5.00	5	1.226	1	สอดคล้อง
2. รัฐบาลจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ โดยมีหน้าที่ขับเคลื่อน การพัฒนา อาทิ คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ โดยคณะกรรมการระดับชาติเหล่านี้จะต้องนำสาระ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ	4.25	5.00	5	1.293	1.75	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
มาเป็นกรอบในการดำเนินการ รวมทั้งคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ ควรรับผิดชอบเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับภาพรวมของแผนพัฒนาฯ ร่วมกัน						
3. รัฐบาลมีการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐที่มี ภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้มีความ คล่องตัวและมีประสิทธิภาพ	4.65	5.00	5	1.089	0	สอดคล้อง
4. รัฐบาลมีการสนับสนุนการผลิตละครโทรทัศน์ร่วมกัน (Co- production) โดยการทำสัญญาข้อตกลงระหว่างรัฐต่อรัฐ ระหว่างเอกชน กับเอกชน ในลักษณะทางการ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน	3.65	4.00	5	1.424	2	ไม่สอดคล้อง
5. รัฐบาลจัดโครงการประกวดบทละครโทรทัศน์ เพื่อเปิดโอกาสให้ ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อย เสนอโครงเรื่องที่แปลกใหม่ ของละครโทรทัศน์เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐเพื่อขอรับการ สนับสนุน	4.30	5.00	5	1.081	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
6. รัฐบาลส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้สามารถเป็นผู้ประกอบการที่มีความเข้มแข็ง และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ อาทิ กองทุน มาตรการภาษีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	4.45	5.00	5	0.945	1	สอดคล้อง
7. รัฐบาลมีกองทุนในการพัฒนาผู้ผลิตละครโทรทัศน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง	4.55	5.00	5	0.826	1	สอดคล้อง
8. ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานที่อิสระ ไม่เป็นพนักงานประจำ ทำให้ขาดความมั่นคงในการทำงาน รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้แรงงานในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ในระดับปฏิบัติการทั้งในรูปแบบของพนักงานประจำและพนักงานอิสระ มีรายได้ที่มั่นคงสม่ำเสมอ ได้รับสวัสดิการที่ดีจากรัฐ อาทิ การได้รับสิทธิลดหย่อนภาษี การรักษาพยาบาล เป็นต้น	4.45	5.00	5	0.826	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
9. รัฐบาลมีการส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิต ละครโทรทัศน์ไทยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีการ ต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพพร้อมกับสถาบันการศึกษาหรือการ จัดตั้งหน่วยงาน/สถาบันการวิจัยพัฒนาและอบรมเฉพาะด้าน	4.40	5.00	5	0.995	1	สอดคล้อง
10. รัฐบาลส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การรวมกลุ่มกัน เพื่อส่งเสริมให้ผลิตละคร โทรทัศน์ที่มีคุณภาพและความหลากหลาย	4.75	5.00	5	0.444	0.75	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5.2 ประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ทั้งหมด 10 ประเด็น พบว่ามีความเห็นสอดคล้องกัน 8 ประเด็น และไม่สอดคล้องกัน 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ประเด็นด้านมาตรการส่งเสริมที่มีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 ได้แก่ ข้อที่ 1 รัฐบาลทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและเป็นผู้สนับสนุน กระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยมีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในลักษณะการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการร่วมกัน ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ข้อที่ 3 รัฐบาลมีการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ข้อที่ 5 จัดโครงการประกวดบทละครโทรทัศน์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อย เสนอโครงเรื่องที่แปลกใหม่ของละครโทรทัศน์เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐเพื่อขอรับการสนับสนุน ข้อที่ 6 ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้สามารถเป็นผู้ประกอบการที่มีความเข้มแข็ง และความสามารถในการแข่งขันโดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ อาทิ กองทุน มาตรการภาษี เงินอุดหนุน เป็นต้น ข้อที่ 7 รัฐบาลมีกองทุนในการพัฒนาผู้ผลิตละครโทรทัศน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ข้อที่ 8 ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานที่อิสระ ไม่เป็นพนักงานประจำ ทำให้ขาดความมั่นคงในการทำงาน รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้แรงงานในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ในระดับปฏิบัติการทั้งในรูปแบบของพนักงานประจำและพนักงานอิสระ มีรายได้ที่มั่นคงสม่ำเสมอ ได้รับสวัสดิการที่ดีจากรัฐ อาทิ การได้รับสิทธิลดหย่อนภาษี การรักษาพยาบาล เป็นต้น ข้อที่ 9 การส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีการต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพพร้อมกับสถาบันการศึกษาหรือการจัดตั้งหน่วยงาน/สถาบันการวิจัยพัฒนาและอบรมเฉพาะด้าน และข้อที่ 10 ส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การรวมกลุ่มกัน เพื่อส่งเสริมให้ผลิตละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพและมีความหลากหลาย

ส่วนมาตรการส่งเสริมที่มีระดับความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มากกว่า 1.5 สูงที่สุด คือ ข้อที่ 4 สนับสนุนการผลิตละครโทรทัศน์ร่วมกัน (Co-production) โดยการทำสัญญาข้อตกลงระหว่างรัฐต่อรัฐ ระหว่างเอกชนกับเอกชน ในลักษณะทางการ เพื่อทำธุรกิจร่วมกันและข้อที่ 2 จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบการ

ดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ โดยมีหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนา อาทิ คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ โดยคณะกรรมการระดับชาติเหล่านี้จะต้องนำสาระ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบในการดำเนินการ รวมทั้งคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ ควรรับผิดชอบเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับภาพรวมของแผนพัฒนาฯ ร่วมกัน ตามลำดับ

ตารางที่ 5.3 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
 ในประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
1. เจ้าของสถานี่/เจ้าของเงินทุนเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ นำเสนอโครงเรื่อง (Plot) ละครโทรทัศน์ที่มีรูปแบบแตกต่าง แปลกใหม่ จากละครที่มีอยู่ในท้องตลาด	4.55	5.00	5	0.510	1	สอดคล้อง
2. รัฐบาลและผู้ผลิตละครมีการพัฒนานักเขียนบทละครโทรทัศน์ ที่มี ประสิทธิภาพให้มีจำนวนมากขึ้น โดยการจัดโครงการพัฒนานักเขียน บทละครเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มมากขึ้น	4.90	5.00	5	0.308	0	สอดคล้อง
3. รัฐบาลและผู้ผลิตละครสนับสนุนเงินทุนและเปิดโอกาสให้นักเขียน บทละครโทรทัศน์ได้สร้างสรรค์การเล่าเรื่องในบทละครโทรทัศน์ เพื่อ นำมาใช้ในการผลิตเป็นละครโทรทัศน์จริง และสม่ำเสมอ	4.65	5.00	5	0.671	0.75	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
4. ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยการร่วมทุนการผลิตกับผู้ผลิตละครโทรทัศน์จากต่างประเทศ	4.50	5.00	5	0.827	1	สอดคล้อง
5. รัฐบาลและผู้ผลิตละครมีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการแสดงให้กับนักแสดง รวมถึงพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรม	4.40	5.00	5	0.754	1	สอดคล้อง
6. รัฐบาล เจ้าของเงินทุนและผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการวางกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกันในการทำการตลาด เพื่อส่งออกละครโทรทัศน์สู่ตลาดต่างประเทศ	4.45	4.50	5	0.605	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
7. รัฐบาลและผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการวางกลยุทธ์ด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม การสร้างภาพลักษณ์ ประเทศไทย ที่จะนำเสนอผ่านเนื้อหาในละครโทรทัศน์ สำหรับตลาดในประเทศ ตลาดเอเชีย ตลาดต่างประเทศ ที่ต้องการรับชมละครโทรทัศน์ไทย	4.35	5.00	5	0.813	1	สอดคล้อง
8. ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การจำกัดอายุของผู้ชม การเซ็นเซอร์เนื้อหาจากภาครัฐ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเป็นสากล	4.30	5.00	5	1.081	1	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5.3 ประเด็นกลยุทธ์การส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ทั้งหมด 8 ประเด็น พบว่ามีความเห็นสอดคล้องกัน 8 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ประเด็นด้านนโยบายที่มีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มนั้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 คือ ข้อที่ 1 เจ้าของสถานี/เจ้าของเงินทุนเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์นำเสนอโครงเรื่อง (Plot) ละครโทรทัศน์ที่มีรูปแบบแตกต่าง แปลกใหม่ จากละครที่มีอยู่ในท้องตลาด ข้อที่ 2 มีการพัฒนานักเขียนบทละครโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพให้มีจำนวนมากขึ้น โดยการจัดโครงการพัฒนานักเขียนบทละครเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มมากขึ้น ข้อที่ 3 รัฐบาลและผู้ผลิตละครสนับสนุนเงินทุนและเปิดโอกาสให้นักเขียนบทละครโทรทัศน์ได้สร้างสรรค์การเล่าเรื่องในบทละครโทรทัศน์ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตเป็นละครโทรทัศน์จริง และสม่ำเสมอ ข้อที่ 4 ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยการร่วมทุนการผลิตกับผู้ผลิตละครโทรทัศน์จากต่างประเทศ ข้อที่ 5 มีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการแสดงให้กับนักแสดง รวมถึงพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ข้อที่ 6 มีการวางกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกันระหว่างรัฐบาล เจ้าของเงินทุน และผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในการทำตลาด เพื่อส่งออกละครโทรทัศน์สู่ตลาดต่างประเทศ ข้อที่ 7 มีการวางกลยุทธ์ด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม การสร้างภาพลักษณ์ประเทศไทย ที่จะนำเสนอผ่านเนื้อหาในละครโทรทัศน์ สำหรับตลาดในประเทศ ตลาดเอเชีย ตลาดต่างประเทศ ที่ต้องการรับชมละครโทรทัศน์ไทย และข้อที่ 8 ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การจำกัดอายุของผู้ชม การเซ็นเซอร์เนื้อหาจากภาครัฐ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหามีความเป็นสากล

ตารางที่ 5.4 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
ในประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
1. มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ที่ชัดเจน และมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ กฎหมาย ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์พัฒนาต่อเนื่อง และยั่งยืน	4.85	5.00	5	0.366	0	สอดคล้อง
2. รัฐบาลสนับสนุนให้มีการคัดเลือกละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในการ ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย อุตสาหกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งออกไปฉาย ในตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง	4.20	5.00	5	1.105	1.75	ไม่สอดคล้อง
3. จัดตั้งวาระพิเศษของประเทศไทยในการผลิตละครโทรทัศน์ เพื่อใช้ ละครเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทย เช่น ละคร เทิดพระเกียรติ เป็นต้น	4.10	4.50	5	1.021	2	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
4. ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิต ละครโทรทัศน์ โดยภาครัฐเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอโครงเรื่องแปลก ใหม่ โดยภาครัฐเน้นกระบวนการสร้างสรรค์ในต้นทางให้มากยิ่งขึ้น	4.35	5.00	5	0.988	1.75	ไม่สอดคล้อง
5. กำหนดพื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายที่จะส่งออกละครโทรทัศน์ เช่น ประเทศในกลุ่ม CLMV ประเทศจีน เพื่อกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับ ข้อกำหนดของแต่ละประเทศ วัฒนธรรม ศาสนา และค่านิยมในสังคม	4.15	4.00	5	0.933	1.75	ไม่สอดคล้อง
6. มีองค์กรอิสระ บริษัทจัดจำหน่าย ที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการติดต่อ เจรจาระหว่างรัฐต่อรัฐ รัฐกับเอกชน ของแต่ละประเทศ ในการร่วม เจรจากับเอกชนเพื่อส่งออกละครโทรทัศน์ไปต่างประเทศ	3.75	3.50	5	1.209	2	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น
7. มีงบประมาณ ในการทำวิจัยร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับชม ของผู้บริโภคร เพื่อเป็น การสะท้อนข้อมูลทางการตลาดอย่างแท้จริง	4.30	5.00	5	0.923	2	ไม่สอดคล้อง
8. มีการร่าง/ปรับปรุงกฎหมาย ที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมละคร โทรทัศน์ เช่น พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551	4.80	5.00	5	0.410	0	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5.4 ประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ทั้งหมด 15 ประเด็น พบว่ามีความเห็นสอดคล้องกัน 2 ประเด็น และไม่สอดคล้องกัน 6 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ประเด็นด้านนโยบายที่มีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มนั้น มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 คือ ข้อที่ 1 มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ที่ชัดเจน และมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ กฎหมาย ที่สนับสนุนส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์พัฒนาต่อเนื่อง และยั่งยืน และข้อที่ 8 มีการร่าง/ปรับปรุงกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ เช่น พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551

ส่วนปัจจัยสนับสนุนที่มีระดับความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน คือ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มากกว่า 1.5 สูงที่สุด คือ ข้อที่ 2 รัฐบาลสนับสนุนให้มีการคัดเลือกละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งออกไปฉายในตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ข้อที่ 3 จัดตั้งวาระพิเศษของประเทศไทยในการผลิตละครโทรทัศน์ เพื่อใช้ละครเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทย เช่น ละครเทิดพระเกียรติ เป็นต้น ข้อที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตละครโทรทัศน์ โดยภาครัฐเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอโครงเรื่องแปลกใหม่ โดยภาครัฐเน้นกระบวนการสร้างสรรค์ในต้นทางให้มากยิ่งขึ้น ข้อที่ 5 กำหนดพื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายที่จะส่งออกละครโทรทัศน์ เช่น ประเทศในกลุ่ม CLMV ประเทศจีน เพื่อกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับข้อกำหนดของแต่ละประเทศ วัฒนธรรม ศาสนา และค่านิยมในสังคม ข้อที่ 6 มีองค์กรอิสระ บริษัทจัดจำหน่าย ที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการติดต่อเจรจาระหว่างรัฐต่อรัฐ รัฐกับเอกชน ของแต่ละประเทศ ในการร่วมเจรจากับเอกชนเพื่อส่งออกละครโทรทัศน์ไปต่างประเทศ และข้อที่ 7 มีงบประมาณ ในการทำวิจัยร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชม ของผู้บริโภค เพื่อเป็นการสะท้อนข้อมูลทางการตลาดอย่างแท้จริง

ตารางที่ 5.5 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และระดับความคิดเห็น จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
ในประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับ ความ คิดเห็น
1. พัฒนาศักยภาพในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นมืออาชีพมีความรู้ ทักษะทางวิชาชีพและมีสวัสดิการที่มั่นคง	4.89	5.00	5	0.315	0	สอดคล้อง
2. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทย ให้คนไทยรักละครโทรทัศน์ไทย มีทัศนคติที่ดี และใช้เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น	4.58	5.00	5	0.507	1	สอดคล้อง
3. ส่งเสริมการจัดจำหน่ายและเผยแพร่ ทั้งในระดับธุรกิจต่อธุรกิจ และระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค	4.47	5.00	5	0.697	1	สอดคล้อง
4. ส่งเสริมการปกป้องและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของงานละครโทรทัศน์	4.58	5.00	5	0.607	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับ ความ คิดเห็น
5. ส่งเสริมความร่วมมือในการลงทุนระหว่างประเทศ รวมถึงธุรกิจถ่ายทำละครโทรทัศน์ในประเทศไทย	4.63	5.00	5	0.597	1	สอดคล้อง
6. พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	4.63	5.00	5	0.597	1	สอดคล้อง
7. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย ใน การเป็นศูนย์กลางของเอเชีย	4.47	5.00	5	0.841	1	สอดคล้อง
8. ส่งเสริมการวิจัยสนับสนุนการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทย เพื่อพัฒนาสู่ การเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	4.58	5.00	5	0.692	1	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5.5 ประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของ
ละครโทรทัศน์ไทย จากการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 ทั้งหมด 8 ประเด็น พบว่ามีความเห็น
สอดคล้องกัน 8 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ประเด็นด้านนโยบายที่มี
ค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มนั้น มีค่า
พิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 คือ ข้อที่ 1 พัฒนานุคลากรในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์
ไทยให้เป็นมืออาชีพ มีความรู้ ทักษะทางวิชาชีพและมีสวัสดิการที่มั่นคง ข้อที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนา
ตลาดละครโทรทัศน์ไทย ให้คนไทยรักละครโทรทัศน์ไทย มีทัศนคติที่ดี และใช้เป็นสื่อในการ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาของเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น ข้อที่ 3 ส่งเสริมการจัดจำหน่ายและเผยแพร่
ทั้งในระดับธุรกิจต่อธุรกิจ และระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค ข้อที่ 4 ส่งเสริมการปกป้องและคุ้มครอง
ทรัพย์สินทางปัญญาของงานละครโทรทัศน์ ข้อที่ 5 ส่งเสริมความร่วมมือในการลงทุนระหว่าง
ประเทศ รวมถึงธุรกิจถ่ายทำละครโทรทัศน์ในประเทศไทย ข้อที่ 6 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ
หน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์และอุตสาหกรรม
สร้างสรรค์ ข้อที่ 7 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย ในการเป็น
ศูนย์กลางของเอเชีย และข้อที่ 8 ส่งเสริมการวิจัยสนับสนุนการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทย
เพื่อพัฒนาสู่การเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน (S.D.) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคต
 จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน จากแบบสอบถามรอบที่ 3

ตารางที่ 5.6 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 20 คน ในประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
1. รัฐบาลควรมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้เป็นอุตสาหกรรมบันเทิงที่ชัดเจนพร้อมทั้งส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูงเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย	4.20	5.00	5	1.399	1.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
2. รัฐบาลดำเนินการยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจเพื่อไปลงทุนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน (Outward Investment) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน	3.50	4.00	5	1.504	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
การแข่งขันและขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และอาเซียน							
3. รัฐบาลควรมีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทย ให้มีความคิดสร้างสรรค์ การต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อย	3.75	4.00	5	1.410	2.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
4. รัฐบาลควรมีแผนการพัฒนาและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง (Hub) การผลิตและการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์	3.85	4.50	5	1.496	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
5. รัฐบาลควรกำหนดให้อุตสาหกรรมการผลิตละครโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ จากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มให้สูงขึ้นตามเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579	4.20	5.00	5	1.436	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
6. รัฐบาลควรกำหนดให้การสร้างสรรค์และผลิตละครโทรทัศน์ไทย เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง โดยมีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง	3.85	4.50	5	1.496	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
7. รัฐบาลควรมีการพัฒนาาระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของละครโทรทัศน์ไทย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบและจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการจดทะเบียนและใช้ผลงานสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.10	5.00	5	1.373	1.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
8. รัฐบาลควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม โดยใช้กลยุทธ์ทางการตลาดทั้งเชิงรับและเชิงรุกในตลาดเป้าหมายทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่	4.05	5.00	5	1.317	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
9. รัฐบาลควรกำหนดแนวทางการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย โดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม	4.30	5.00	5	1.261	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่า มัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
10. รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนากลุ่มคลัสเตอร์ และ super cluster เพื่อผลักดันการพัฒนาตามนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ที่สามารถปฏิบัติได้จริง (Know how) ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานวิจัยและพัฒนาภายในประเทศไทย เพื่อเป็นแหล่งรับจ้างผลิต (Outsource) ทางด้านอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ที่สำคัญของภูมิภาค ร่วมกับผู้นำอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ระดับโลก	3.70	4.00	5	1.302	2.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่ามัธยฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
11. รัฐบาลควรกำหนดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการดำเนินงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ ตลอดจนส่งเสริมการปรับบทบาทของสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สนับสนุนการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายของธุรกิจสร้างสรรค์ ในรูปแบบองค์การมหาชนอิสระ เช่น คณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เป็นต้น)	4.15	5.00	5	1.137	1.75	ไม่ สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ ถี่ คิดเห็น	ภาพอนาคต
12. รัฐบาลควรส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยร่วมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยภาครัฐ และภาคสังคมหรือชุมชน โดยปรับกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ การสนับสนุนทุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างมูลค่าให้กับรายการละครโทรทัศน์ไทย	4.15	5.00	5	1.348	1.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
13. รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทย สนับสนุนความร่วมมือในการร่วมทุนระหว่างประเทศ รวมธุรกิจการสร้างสรรค์และการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการสนับสนุน การพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย	4.15	5.00	5	1.309	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean)	คํมัชย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
14. รัฐบาลควรสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยรายใหม่และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	4.05	5.00	5	1.468	1.75	ไม่ สอดคล้อง	เป็นไปได้
15. รัฐบาลควรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนกระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในลักษณะของการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการความร่วมมือให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน	4.00	5.00	5	1.376	2	ไม่ สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.6 ประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิด ดังต่อไปนี้

1) นโยบายที่สอดคล้องและมีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 5 กำหนดให้อุตสาหกรรมการผลิตละครโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ จากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มให้สูงขึ้น ตามเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579

2) นโยบายที่สอดคล้องแต่ไม่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และภาพอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ มีค่าร้อยละน้อยกว่า 85 มีจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 9 กำหนดแนวทางการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย โดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม สิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับที่อยู่ในระดับมาก มีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) แต่โอกาสความเป็นไปได้ในภาพอนาคต มีค่าน้อยกว่าร้อยละ 85 ส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นแนวนโยบายที่ดี แต่อาจจะเกิดขึ้นได้ยากในอนาคต

3) นโยบายที่ไม่สอดคล้องแต่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มากกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป มีจำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 1 รัฐบาลควรมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้เป็นอุตสาหกรรมบันเทิงที่ชัดเจนพร้อมทั้งส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศไทย ข้อที่ 7 รัฐบาลควรมีการพัฒนาแบบบูรณาการของทรัพยากรสินทางปัญญาของละครโทรทัศน์ไทย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบและจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการจดทะเบียนและใช้ผลงานสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ข้อที่ 11 รัฐบาลควรกำหนดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการดำเนินงานเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ ตลอดจน

ส่งเสริมการปรับบทบาทของสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สนับสนุนการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายของธุรกิจสร้างสรรค์ ในรูปแบบองค์การมหาชนอิสระ เช่น คณะกรรมการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ คณะกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เป็นต้น) ข้อที่ 12 รัฐบาลควรส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยร่วมกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ภาครัฐ และภาคสังคม หรือชุมชน โดยปรับกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งมีมาตรการจูงใจ อาทิ การสนับสนุนทุนการวิจัยและพัฒนาในการสร้างมูลค่าให้กับรายการละครโทรทัศน์ไทย และข้อที่ 13 รัฐบาลควรส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทย สนับสนุนความร่วมมือในการร่วมทุนระหว่างประเทศ รวมธุรกิจการสร้างสรรค์และการผลิตละครโทรทัศน์ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน แต่มองว่าภาพอนาคตมีโอกาสเป็นไปได้

4) นโยบายที่ไม่สอดคล้องและไม่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มากกว่า 1.5 และภาพอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ มีค่าร้อยละน้อยกว่า 85 มีจำนวน 8 ข้อ คือ ข้อที่ 2 รัฐบาลดำเนินการยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจเพื่อไปลงทุนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน (Outward Investment) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และอาเซียน ข้อที่ 3 รัฐบาลควรมีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยให้มีความคิดสร้างสรรค์ การต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพของผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ข้อที่ 4 รัฐบาลควรมีแผนการพัฒนาและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง (Hub) การผลิตและการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ ข้อที่ 6 รัฐบาลควรกำหนดให้การสร้างสรรค์และผลิตละครโทรทัศน์ไทย เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง โดยมีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง ข้อที่ 8 รัฐบาลควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย และผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม โดยใช้กลยุทธ์ทางการตลาดทั้งเชิงรับและเชิงรุกในตลาดเป้าหมายทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่ ข้อที่ 10 ส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มคลัสเตอร์

และ super cluster เพื่อผลักดันการพัฒนาตามนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ที่สามารถปฏิบัติได้จริง (Know how) ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ตลอดจนหน่วยงานวิจัยและพัฒนาภายในประเทศไทย เพื่อเป็นแหล่งรับจ้างผลิต (Outsource) ทางด้านอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ที่สำคัญของภูมิภาค ร่วมกับผู้นำอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ระดับโลก ข้อที่ 14 รัฐบาลควรสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการผลิตละครโทรทัศน์ไทยรายใหม่และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และข้อที่ 15 ภาครัฐควรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนกระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในลักษณะของการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการความร่วมมือให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน

เมื่อจัดกลุ่มข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ สามารถทำนายอนาคตภาพของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวิเคราะห์สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้ ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็น
นโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพ อนาคต
ภาครัฐ	4.25	4.40	4.40	0.526	0.70	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ประกอบการ	3.64	4.33	1.40	1.591	3.20	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ผลิต	3.95	4.50	1.80	1.483	2.59	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
นักวิชาการ	4.21	4.60	5.00	0.912	1.77	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.7 ประเด็นนโยบายการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีนโยบายที่มีโอกาสเป็นไปได้ ต้องมีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) เมื่อจัดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากตาราง ค่ามัธยฐานอยู่ในระดับมากกว่า 3.5 ทุกกลุ่ม ค่าพิสัยควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 อยู่เพียง 1 กลุ่มได้แก่ ภาครัฐ ส่วนภาพอนาคตแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นว่าเป็นไปได้ คือ กลุ่มภาครัฐ และกลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มที่เห็นว่าเป็นไปไม่ได้ คือ กลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์

ตารางที่ 5.8 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 20 คน ในประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
1. รัฐบาลทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน และเป็นผู้สนับสนุน กระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยมี ความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ ในลักษณะการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co- creation) ในลักษณะบูรณาการร่วมกัน ไม่ให้เกิดความ ซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน	4.10	4.50	5	1.210	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่าฐาน	ค่า	ค่าพิสัย	ระดับความ	ภาพอนาคต
	เลข	ค่ามัธย	นิยม	เบี่ยงเบน	ระหว่าง	คิดเห็น
	คณิต	ฐาน	(Mode)	มาตรฐาน	ควอไทล์	
	(Mean)	(Median)		(S.D.)	(IQR)	
2. รัฐบาลจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ โดยมีหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนา อาทิ คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ โดยคณะกรรมการระดับชาติเหล่านี้จะต้องนำสาระเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบในการดำเนินการ รวมทั้งคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ ควรรับผิดชอบเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับภาพรวมของแผนพัฒนาฯ ร่วมกัน	4.00	5.00	5	1.451	2	ไม่สอดคล้อง เป็นไปไม่ได้

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่ามัธยฐาน	ค่าฐานนิยม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความคิดเห็น	ภาพอนาคต
	เลขคณิต (Mean)	ฐาน (Median)	(Mode)	(S.D.)	(IQR)		
3. รัฐบาลมีการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ	4.65	5.00	5	1.089	0	สอดคล้อง	เป็นไปได้
4. รัฐบาลมีการสนับสนุนการผลิตละครโทรทัศน์ร่วมกัน (Co-production) โดยการทำสัญญาข้อตกลงระหว่างรัฐต่อรัฐ ระหว่างเอกชนกับเอกชน ในลักษณะทางการ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน	3.65	4.00	5	1.424	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
5. รัฐบาลจัดโครงการประกวดบทละครโทรทัศน์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม เสนอโครงเรื่องที่แปลกใหม่ของละครโทรทัศน์เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐเพื่อขอรับการสนับสนุน	4.30	5.00	5	1.081	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่ามัธยฐาน	ค่าฐานนิยม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความคิดเห็น	ภาพอนาคต
	เลขคณิต (Mean)	ฐาน (Median)	(Mode)	(S.D.)	(IQR)		
6. รัฐบาลส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้สามารถเป็นผู้ประกอบการที่มีความเข้มแข็ง และความสามารถในการแข่งขัน โดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ อาทิ กองทุน มาตรการภาษี เงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ	4.25	5.00	5	1.209	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
7. รัฐบาลมีกองทุนในการพัฒนาผู้ผลิตละครโทรทัศน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง	4.45	5.00	5	0.887	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
8. ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานที่อิสระ ไม่เป็นพนักงานประจำ ทำให้ขาดความมั่นคงในการทำงาน รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้แรงงานในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ในระดับปฏิบัติการทั้งในรูปแบบของพนักงานประจำและพนักงานอิสระ มีรายได้ที่มั่นคงสม่ำเสมอ	4.35	5.00	5	0.875	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่ามัธยฐาน	ค่าฐานนิยม	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	ระดับความคิดเห็น	ภาพอนาคต
	เลขคณิต (Mean)	ฐาน (Median)	(Mode)	(S.D.)	(IQR)		
ได้รับสวัสดิการที่ดีจากรัฐ อาทิ การได้รับสิทธิลดหย่อนภาษี การรักษาพยาบาล เป็นต้น							
9. รัฐบาลมีการส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีการต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพร่วมกับสถาบันการศึกษา หรือการจัดตั้งหน่วยงาน/สถาบันการวิจัยพัฒนาและอบรมเฉพาะด้าน	4.35	5.00	5	0.988	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
10. รัฐบาลส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การรวมกลุ่มกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพและความหลากหลาย	4.70	5.00	5	0.470	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.8 ประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิด ดังต่อไปนี้

1) มาตรการที่สอดคล้องและมีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป มีจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 5 จัดโครงการประกวดบทละครโทรทัศน์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม เสนอโครงเรื่องที่แปลกใหม่ของละครโทรทัศน์เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐเพื่อขอรับการสนับสนุน ข้อที่ 6 ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้สามารถเป็นผู้ประกอบการที่มีความเข้มแข็ง และความสามารถในการแข่งขันโดยมีมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ อาทิ กองทุน มาตรการภาษี เงินอุดหนุน เป็นต้น ข้อที่ 9 การส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีการต่อยอดพัฒนาทักษะเฉพาะในวิชาชีพร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือการจัดตั้งหน่วยงาน/สถาบันการวิจัยพัฒนาและอบรมเฉพาะด้าน และข้อที่ 10 ส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การรวมกลุ่มกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย

2) มาตรการที่สอดคล้องแต่ไม่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และภาพอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ มีค่าร้อยละน้อยกว่า 85 มีจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 รัฐบาลทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและเป็นผู้สนับสนุน กระตุ้นให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยมีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ในลักษณะการรังสรรค์ความร่วมมือ (Co-creation) ในลักษณะบูรณาการร่วมกัน ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ข้อที่ 3 รัฐบาลมีการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ ข้อที่ 7 รัฐบาลมีกองทุนในการพัฒนาผู้ผลิตละครโทรทัศน์ โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง และข้อที่ 8 ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานที่อิสระ ไม่เป็นพนักงานประจำ ทำให้ขาดความมั่นคงในการทำงาน รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้แรงงานในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ในระดับปฏิบัติการทั้งในรูปแบบของพนักงานประจำและพนักงานอิสระ มีรายได้ที่มั่นคง สม่ำเสมอ ได้รับสวัสดิการที่ดีจากรัฐ อาทิ การได้รับสิทธิลดหย่อนภาษี การรักษาพยาบาล เป็นต้น

3) นโยบายที่ไม่สอดคล้องและไม่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

(IQR) มากกว่า 1.5 และภาพอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ มีค่าร้อยละน้อยกว่า 85 มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 2 จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ โดยมีหน้าที่ขับเคลื่อนการพัฒนา อาทิ คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ โดยคณะกรรมการระดับชาติเหล่านี้จะต้องนำสาระ เป้าหมาย และตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ มาเป็นกรอบในการดำเนินการ รวมทั้งคณะกรรมการระดับชาติชุดต่างๆ ควรรับผิดชอบเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับภาพรวมของแผนพัฒนาฯ ร่วมกัน และข้อที่ 4 สนับสนุนการผลิตละครโทรทัศน์ร่วมกัน (Co-production) โดยการทำสัญญาข้อตกลงระหว่างรัฐต่อรัฐ ระหว่างเอกชนกับเอกชน ในลักษณะทางการ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน

โดยเมื่อจัดกลุ่มข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ ทำให้เราสามารถทำนายอนาคตภาพของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวิเคราะห์สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้ ดังตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ในประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพ อนาคต
ภาครัฐ	4.24	4.50	2.80	0.874	1.45	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ประกอบการ	4.22	4.45	4.60	0.717	1.10	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ผลิต	4.43	4.50	4.50	0.299	0.52	สอดคล้อง	เป็นไปได้
นักวิชาการ	4.28	4.70	5.00	1.090	1.65	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.9 ประเด็นมาตรการส่งเสริมละครโทรทัศน์ไทยกับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คือ มาตรการที่อยู่ในระดับมาก มีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และ

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ (มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป) เมื่อจัดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากตารางค่ามัธยฐานอยู่ในระดับมากกว่า 3.5 ทุกกลุ่ม ค่าพิสัยควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 อยู่เพียง 1 กลุ่ม และอนาคตภาพมีโอกาสเป็นไปได้ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความเห็นว่ามาตรการที่มีโอกาสเป็นไปได้ และมีความคิดเห็นสอดคล้องคือ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์

ตารางที่ 5.10 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 20 คน ในประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
1. เจ้าของสถานี่/เจ้าของเงินทุนเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตละคร โทรทัศน์นำเสนอ โครงเรื่อง (Plot) ละครโทรทัศน์ที่มี รูปแบบแตกต่าง แปลกใหม่ จากละครที่มีอยู่ในท้องตลาด	4.55	5.00	5	0.510	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
2. รัฐบาลและผู้ผลิตละครมีการพัฒนานักเขียนบทละคร โทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพให้มีจำนวนมากขึ้น โดยการจ้ด โครงการพัฒนานักเขียนบทละครเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเพิ่ม มากขึ้น	4.90	5.00	5	0.308	0	สอดคล้อง	เป็นไปได้
3. รัฐบาลและผู้ผลิตละครสนับสนุนเงินทุนและเปิดโอกาส ให้นักเขียนบทละครโทรทัศน์ได้สร้างสรรค์การเล่าเรื่องใน บทละครโทรทัศน์ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตเป็นละคร โทรทัศน์จริง และสม่ำเสมอ	4.65	5.00	5	0.671	0.75	สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่าฐาน	ค่า	ค่าพิสัย	ระดับความ	ภาพอนาคต
	เลข	ค่ามัธย	นิยม	เบี่ยงเบน	ระหว่าง	คิดเห็น
	คณิต	ฐาน	(Mode)	มาตรฐาน	ควอไทล์	
	(Mean)	(Median)		(S.D.)	(IQR)	
4. ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยการร่วมทุนการผลิตกับผู้ผลิตละครโทรทัศน์จากต่างประเทศ	4.50	5.00	5	0.827	1	สอดคล้อง เป็นไปได้
5. รัฐบาลและผู้ผลิตละครมีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการแสดงให้กับนักแสดง รวมถึงพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรม	4.40	5.00	5	0.754	1	สอดคล้อง เป็นไปได้
6. รัฐบาล เจ้าของเงินทุนและผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการวางกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกันในการทำการตลาด เพื่อส่งออกละครโทรทัศน์สู่ตลาดต่างประเทศ	4.45	4.50	5	0.605	1	สอดคล้อง เป็นไปได้

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย	ค่ามัธยฐาน	ค่าเบี่ยงเบน	ค่าพิสัยระหว่าง	ระดับความคิดเห็น	ภาพอนาคต	
	เลขคณิต	ฐานนิยม	มาตรฐาน (Mode)	ควอไทล์	คิดเห็น		
	(Mean)	(Median)	(S.D.)	(IQR)			
7. รัฐบาลและผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการวางกลยุทธ์ด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม การสร้างภาพลักษณ์ ประเทศไทย ที่จะนำเสนอผ่านเนื้อหาในละครโทรทัศน์ สำหรับตลาดในประเทศ ตลาดเอเชีย ตลาดต่างประเทศ ที่ต้องการรับชมละครโทรทัศน์ไทย	4.30	4.50	5	0.801	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
8. ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การจำกัดอายุของผู้ชม การเซ็นเซอร์เนื้อหาจากภาครัฐ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหามีความเป็นสากล	4.30	5.00	5	1.081	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.10 ประเด็นกลยุทธ์การสร้างสรรคละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิด ดังต่อไปนี้

1) กลยุทธ์ที่สอดคล้องและมีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป มีจำนวน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เจ้าของสถานี/เจ้าของเงินทุนเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์นำเสนอโครงเรื่อง (Plot) ละครโทรทัศน์ที่มีรูปแบบแตกต่าง แปลกใหม่ จากละครที่มีอยู่ในท้องตลาด ข้อที่ 2 มีการพัฒนานักเขียนบทละครโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพให้มีจำนวนมากขึ้น โดยการจัดโครงการพัฒนานักเขียนบทละครเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเพิ่มมากขึ้น ข้อที่ 3 รัฐบาลและผู้ผลิตละครสนับสนุนเงินทุนและเปิดโอกาสให้นักเขียนบทละครโทรทัศน์ได้สร้างสรรค์การเล่าเรื่องในบทละครโทรทัศน์ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตเป็นละครโทรทัศน์จริง และสม่ำเสมอ ข้อที่ 4 ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการผลิตละครโทรทัศน์ด้วยการร่วมทุนการผลิตกับผู้ผลิตละครโทรทัศน์จากต่างประเทศ ข้อที่ 5 มีการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการแสดงให้กับนักแสดง รวมถึงพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม และข้อที่ 6 มีการวางกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกันระหว่างรัฐบาล เจ้าของเงินทุน และผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในการทำการตลาด เพื่อส่งออกละครโทรทัศน์สู่ตลาดต่างประเทศ

2) กลยุทธ์ที่สอดคล้องแต่ไม่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และภาพอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ มีค่าร้อยละน้อยกว่า 85 มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 7 มีการวางกลยุทธ์ด้านเนื้อหาทางวัฒนธรรม การสร้างภาพลักษณ์ประเทศไทย ที่จะนำเสนอผ่านเนื้อหาในละครโทรทัศน์ สำหรับตลาดในประเทศ ตลาดเอเชีย ตลาดต่างประเทศ ที่ต้องการรับชมละครโทรทัศน์ไทย และข้อที่ 8 ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา การจำกัดอายุของผู้ชม การเซ็นเซอร์เนื้อหาจากภาครัฐ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหามีความเป็นสากล

โดยเมื่อจัดกลุ่มข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ ทำให้เราสามารถทำนายอนาคตภาพของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวิเคราะห์สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยในการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้ ดังตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 ค่าเฉลี่ย มัธยฐานฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
ในประเด็นกลยุทธ์สร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทย กับการเป็นอุตสาหกรรม
สร้างสรรค์

กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพ อนาคต
ภาครัฐ	4.33	4.50	4.63	0.381	0.69	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ประกอบการ	4.33	4.25	4.13	0.552	0.94	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ผลิต	4.75	4.75	4.50	0.289	0.50	สอดคล้อง	เป็นไปได้
นักวิชาการ	4.70	5.00	5.00	0.603	0.75	สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.11 ประเด็นกลยุทธ์การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็น
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คือ กลยุทธ์การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่อยู่ในระดับมาก ต้องมีค่ามัธยฐาน
อยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่าง
ควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป เมื่อจัดกลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญจากตาราง ค่ามัธยฐานอยู่ในระดับมากกว่า 3.5 ทุกกลุ่ม ค่าพิสัยควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า
1.5 ทุกกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญทุกกลุ่มทั้งหมดมีความคิดเห็นสอดคล้อง และมองอนาคตภาพที่เป็นไปได้
ทุกกลุ่มมีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป ทุกประเด็น คือ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละคร
โทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ แสดงให้เห็นว่าทุกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมองว่ากลยุทธ์การสร้างสรรค์
ละครโทรทัศน์ มีโอกาสเป็นไปได้

ตารางที่ 5.12 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 20 คน ในประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
1. มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละคร โทรทัศน์ ที่ชัดเจน และมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ กฎหมาย ที่สนับสนุนส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละคร โทรทัศน์พัฒนาต่อเนื่อง และยั่งยืน	4.85	5.00	5	0.366	0	สอดคล้อง	เป็นไปได้
2. รัฐบาลสนับสนุนให้มีการคัดเลือกละครโทรทัศน์ที่มี เนื้อหาในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย อุตสาหกรรมอื่นๆที่ เกี่ยวข้อง เพื่อส่งออกไปฉายในตลาดต่างประเทศอย่าง ต่อเนื่อง	4.40	5.00	5	0.821	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
3. จัดตั้งวาระพิเศษของประเทศไทยในการผลิตละคร โทรทัศน์ เพื่อใช้ละครเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม ภาพลักษณ์ประเทศไทย เช่น ละครเทิดพระเกียรติ เป็นต้น	4.00	4.00	5	1.026	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
4. ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนให้มีความคิดสร้างสรรค์ ในการผลิตละครโทรทัศน์ โดยภาครัฐเปิดโอกาสให้มีการ นำเสนอ โครงเรื่องแปลกใหม่ โดยภาครัฐเน้น กระบวนการสร้างสรรค์ในต้นทางให้มากยิ่งขึ้น	4.35	5.00	5	0.988	1.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
5. กำหนดพื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายที่จะส่งออกละคร โทรทัศน์ เช่น ประเทศในกลุ่ม CLMV ประเทศจีน เพื่อ กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับข้อกำหนดของแต่ละ ประเทศ วัฒนธรรม ศาสนา และค่านิยมในสังคม	4.40	5.00	5	0.754	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
6. มุ่งองค์กรอิสระ บริษัทจัดจำหน่าย ที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทน ในการติดต่อเจรจาระหว่างรัฐต่อรัฐ รัฐกับเอกชน ของแต่ละ ประเทศ ในการร่วมเจรจากับเอกชนเพื่อส่งออกละคร โทรทัศน์ไปต่างประเทศ	4.05	4.50	5	1.050	2	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
7. มีงบประมาณ ในการทำวิจัยร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับชม ของผู้บริโภค เพื่อเป็นการสะท้อนข้อมูลทางการตลาด อย่างแท้จริง	4.40	5.00	5	0.883	1.75	ไม่สอดคล้อง	เป็นไปได้
8. มีการร่าง/ปรับปรุงกฎหมาย ที่เอื้อประโยชน์ต่อ อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ เช่น พระราชบัญญัติการ ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551	4.85	5.00	5	0.366	0	สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.12 ปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิด ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยสนับสนุนที่สอดคล้องและมีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป มีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ที่ชัดเจน และมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ กฎหมาย ที่สนับสนุนส่งเสริมให้อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์พัฒนาต่อเนื่อง และยั่งยืน ข้อที่ 2 รัฐบาลสนับสนุนให้มีการคัดเลือกละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาในการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย อุตสาหกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งออกไปฉายในตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง และข้อ 5 กำหนดพื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายที่จะส่งออกละครโทรทัศน์ เช่น ประเทศในกลุ่ม CLMV ประเทศจีน เพื่อกำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับข้อกำหนดของแต่ละประเทศ วัฒนธรรม ศาสนา และค่านิยมในสังคม

2) ปัจจัยสนับสนุนที่สอดคล้องแต่ไม่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และภาพอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ มีค่าร้อยละน้อยกว่า 85 มีจำนวน 1 ข้อ คือ 8. มีการร่าง/ปรับปรุงกฎหมาย ที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ เช่น พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551

3) ปัจจัยสนับสนุนที่ไม่สอดคล้องแต่มีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มน มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) มากกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป มีจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 3 จัดตั้งวาระพิเศษของประเทศไทยในการผลิตละครโทรทัศน์ เพื่อใช้ละครเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทย เช่น ละครเทิดพระเกียรติ เป็นต้น ข้อที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตละครโทรทัศน์ โดยภาครัฐเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอโครงเรื่องแปลกใหม่ โดยภาครัฐเน้นกระบวนการสร้างสรรค์ในด้านการให้มากยิ่งขึ้น ข้อที่ 6 มีองค์กรอิสระ บริษัทจัดจำหน่าย ที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการติดต่อเจรจาระหว่างรัฐต่อรัฐ รัฐกับเอกชน ของแต่ละประเทศ ในการร่วมเจรจากับเอกชนเพื่อส่งออกละครโทรทัศน์ไปต่างประเทศ และข้อที่ 7 มีงบประมาณ ในการทำวิจัยร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา เพื่อศึกษาพฤติกรรม การรับชม ของผู้บริโภค เพื่อเป็นการสะท้อนข้อมูลทางการตลาดอย่างแท้จริง

โดยเมื่อจัดกลุ่มข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ ทำให้เราสามารถทำนายอนาคตภาพ

ของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวิเคราะห์สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย
ในการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้ ดังตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
ในประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ ละครโทรทัศน์ไทยกับการเป็น
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับ ความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
ภาครัฐ	4.30	4.25	3.88	0.381	0.75	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ประกอบการ	4.13	4.38	3.25	0.720	1.38	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ผลิต	4.59	4.69	5.00	0.493	0.91	สอดคล้อง	เป็นไปได้
นักวิชาการ	4.73	4.75	4.75	0.285	0.44	สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.13 ประเด็นปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ไทยกับ
การเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คือ ปัจจัยสนับสนุนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ที่อยู่ในระดับ
มาก ต้องมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละ
แนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ (มีค่าร้อยละ
85 ขึ้นไป) เมื่อจัดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากตาราง ค่ามัธยฐานอยู่ในระดับมากกว่า 3.5 ทุกกลุ่ม
ค่าพิสัยควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 ทุกกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญทุกกลุ่มทั้งหมดมีความคิดเห็นสอดคล้อง
และมองอนาคตภาพที่เป็นไปได้ทุกกลุ่มมีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ผลิตละคร
โทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ ยกเว้นกลุ่มผู้ประกอบการ ที่มองอนาคตภาพมีค่าน้อยกว่าร้อยละ 85
ทำให้ถึงแม้จะมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน แต่มองอนาคตภาพว่าไม่ได้

ตารางที่ 5.14 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระดับความคิดเห็นและภาพอนาคต จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 20 คน ในประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย

ข้อ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับ ความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
1. พัฒนาศักยภาพในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นมืออาชีพมีความรู้ ทักษะทางวิชาชีพและมีสวัสดิการที่มั่นคง	4.9	5	5	0.308	0	สอดคล้อง	เป็นไปได้
2. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์ไทย ให้คนไทยรักละครโทรทัศน์ไทย มีทัศนคติที่ดี และใช้เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น	4.35	4.5	5	0.933	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
3. ส่งเสริมการจัดจำหน่ายและเผยแพร่ ทั้งในระดับธุรกิจต่อธุรกิจ และระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค	4.45	5	5	0.759	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้
4. ส่งเสริมการปกป้องและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของงานละครโทรทัศน์	4.6	5	5	0.598	1	สอดคล้อง	เป็นไปได้

ตารางที่ 5.14 (ต่อ)

ข้อ	ค่าเฉลี่ย		ค่าฐาน	ค่าพิสัย	ระดับ	ภาพอนาคต
	เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ความ ชัดเจน
5. ส่งเสริมความร่วมมือในการลงทุนระหว่างประเทศ รวมถึงธุรกิจ ถ่ายทำละครโทรทัศน์ในประเทศไทย	4.65	5	5	0.587	1	สอดคล้อง เป็นไปได้
6. พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจใน การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์และ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์	4.55	5	5	0.686	1	สอดคล้อง เป็นไปได้
7. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ ไทย ในการเป็นศูนย์กลางของเอเชีย	4.45	5	5	0.826	1	สอดคล้อง เป็นไปได้
8. ส่งเสริมการวิจัยสนับสนุนการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทย เพื่อ พัฒนาสู่การเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	4.55	5	5	0.686	1	สอดคล้อง เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.14 ประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของ
ละครโทรทัศน์ไทย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิด ดังต่อไปนี้

1) แนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องและมีโอกาสเป็นไปได้ โดยมีค่ามัธยฐานอยู่
ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้มนั้น มีค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป
มีจำนวน 8 ข้อ คือ ข้อที่ 1 พัฒนาศักยภาพในอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทยให้เป็นมืออาชีพ มี
ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพและมีสวัสดิการที่มั่นคง ข้อที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาตลาดละครโทรทัศน์
ไทย ให้คนไทยรักละครโทรทัศน์ไทย มีทัศนคติที่ดี และใช้เป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ของเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น ข้อที่ 3 ส่งเสริมการจัดจำหน่ายและเผยแพร่ ทั้งในระดับธุรกิจต่อ
ธุรกิจ และระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค ข้อที่ 4 ส่งเสริมการปกป้องและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
ของงานละครโทรทัศน์ ข้อที่ 5 ส่งเสริมความร่วมมือในการลงทุนระหว่างประเทศ รวมถึงธุรกิจถ่าย
ทำละครโทรทัศน์ในประเทศไทย ข้อที่ 6 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐที่มี
ภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ข้อที่ 7
พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ไทย ในการเป็นศูนย์กลางของ
เอเชีย และข้อที่ 8 ส่งเสริมการวิจัยสนับสนุนการพัฒนาละครโทรทัศน์ไทย เพื่อพัฒนาสู่การเป็น
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

โดยเมื่อจัดกลุ่มข้อมูลของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ
กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ ทำให้เราสามารถทำนายอนาคต
ภาพของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวิเคราะห์สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมละคร
โทรทัศน์ไทยในการเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้ ดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 ค่าเฉลี่ย มัธยฐานฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ระดับความคิดเห็น และภาพอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน
ในประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย

กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ	ค่าเฉลี่ย เลข คณิต (Mean)	ค่ามัธย ฐาน (Median)	ค่าฐาน นิยม (Mode)	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์ (IQR)	ระดับความ คิดเห็น	ภาพอนาคต
ภาครัฐ	4.08	4.25	3.63	0.438	0.81	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ประกอบการ	4.58	4.69	5.00	0.445	0.91	สอดคล้อง	เป็นไปได้
ผู้ผลิต	4.88	4.88	4.75	0.144	0.25	สอดคล้อง	เป็นไปได้
นักวิชาการ	4.78	5.00	5.00	0.437	0.56	สอดคล้อง	เป็นไปได้

จากตารางที่ 5.15 ประเด็นแนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทย คือ แนวทางการพัฒนารูปแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของละครโทรทัศน์ไทยที่อยู่ในระดับมาก ต้องมีค่ามัธยฐานอยู่ระดับมากกว่า 3.5 และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในแต่ละแนวโน้ม มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 และเป็นภาพอนาคตที่เป็นไปได้ มีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป เมื่อจัดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากตาราง ค่ามัธยฐานอยู่ในระดับมากกว่า 3.5 ทุกกลุ่มค่าพิสัยควอไทล์ (IQR) น้อยกว่า 1.5 ทุกกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดทุกกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องและมองอนาคตภาพที่เป็นไปได้ทุกกลุ่มมีค่าร้อยละ 85 ขึ้นไป ได้แก่ กลุ่มภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ผลิตละครโทรทัศน์ และกลุ่มนักวิชาการ